

végzése

Az ügy száma: Bfv.II.507/2019/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: . Katona Sándor, a tanács elnöke
 . Vaskuti András, előadó bíró
 . Krecsik Eldoróda, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: nyilvános ülés
Az ülés napja: 2019. szeptember 26.
Az ügy tárgya: emberölés
 büntetnének kísérlete és más bűncselekmény

Elsőfok: Törvényszék, 2018. május 28., 8.B.952/2015/120.,
ítélet, nyilvános tárgyalás

Másodfok: Ítéltábla, 2019. március 13., Bf.I.536/2018/13.,
ítélet, nyilvános ülés

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője és a Legfőbb
Ügyészség

Az indítvány iránya: a terhelt javára, illetve a terhelt
terhére

Rendelkező rész

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt ... ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt terhére a Legfőbb Ügyészség által, valamint a terhelt javára a védő által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Szolnoki Törvényszék 8.B.952/2015/120. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bf.I.536/2018/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- 1 A Szolnoki Törvényszék a 2018. május 28-án meghozott
8.B.952/2015/120. számú ítéletében ... terheltet bűnösnek mondta ki
- emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2)

bekezdés j) pont és

- kiskorú veszélyeztetésének büntetvényében [Btk. 208. § (1) bekezdés].
- 2 Ezért halmazati büntetésül öt év - börtönben végrehajtandó - szabadságvesztésre és hat év közügyektől eltiltásra ítélte.
- 3 A terhelt szülői felügyeleti jogát a gyermeke vonatkozásában megszüntette.
- 4 A bíróság rendelkezett a terhelt által fogvatartásban eltöltött idő beszámításáról, valamint a járulékos kérdésekről is.
- 5 A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2019. március 13-án meghozott Bf.I.536/2018/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.
- 6 Az emberölés büntetvényének kísérletét segítségnyújtás elmulasztása büntetvényének [Btk. 166. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel, 2. fordulat] minősítette.
- 7 A terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztést kettő év hat hónapra, a közügyektől eltiltást három évre enyhítette.
- 8 A szülői felügyeleti jog megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- 9 A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege szerint.
- 10 ... terhelt legmagasabb iskolai végzettsége főiskola, szakképzettsége német nyelvi tanár, határozatlan idejű szerződéssel szakközépiskolai nyelvtanárként dolgozott.
- 11 A terhelt a cselekmény idején sem szenvedett sem elmebetegségben, sem tudatzavarban, sem gyengeelméjűségben, sem szellemi leépülésben. A terhelt skizoid személyiségzavarban szenved, azonban ez az elmebetegség szintjét nem éri el. Állapota a cselekmény elkövetése idején nem korlátozta és képtelenné sem tette arra, hogy cselekménye következményeit felismerje, és a felismerésnek megfelelően cselekedjék.
- [12] A terhelt értelmi színvonala az átlagosnál alacsonyabb, személyisége éretlen, differenciálatlan és integrálatlan, lelki élete formalizált, az őt ért ingerekből is nagyon keveset ragad meg. A külvilághoz való viszonyulásának hőfoka nagyon alacsony, érzelmi igénnyel nem rendelkezik, emocionális és indulati élete sivár, aszociális és apátiás. Személyiségéből következik, hogy érdeklődése beszűkült, gondolkodása sablonos, sztereotipizált, a tájékozódási készsége, alkalmazkodási és ítélőképessége gyenge. Külvilágból érkező ingereket csak elemeiben tudja megragadni, azokat nem képes egységes egésszé integrálni, ezáltal az eseményeket és helyzeteket is csak a töredékek alapján értelmezi. A terhelt alapvetően szabálykövető személy, amennyiben a követendő szabályt egyértelműen az értésére hozzák. Szabályt önállóan felismerni nem tud, ugyanakkor az általa egyszer felismerni vélt szabálytól rugalmasan eltérni sem tud, azt folyamatosan követi egészen addig, amíg nem közölnek vele egyértelműen egy másik szabályt. A terhelnél az autizmus spektrum zavara nem áll fenn.
- [13] A terhelt és házastársa, ... sértett a házasságukból született gyermekükkel együtt ... szám alatti ingatlanban éltek közös háztartásban.

[14] 2013. október 19. napján délelőtt a terhelt és családja arra készült, hogy a következő héten a terhelt szüleivel Olaszországba utaznak. Dél körüli órákban a sértett fejfájásra panaszkodott, és a lakás nappali szobájában lévő kanapéágyra lefeküdt pihenni. A sértett anyja, **tanú 1** 13.50 órakor vezetékes telefonon felhívta lányát, azonban a telefont a terhelt vette fel, aki közölte anyósával, hogy felesége alszik. A sértett 15.00 óra körüli időpontban - a kialakult hipertóniás krízis következtében - már olyan mély-alvásban volt, hogy a terhelt nem tudta őt felébreszteni. **tanú 1** 17.53 órakor ismét telefonon kereste lányát, akivel akkor sem tudott beszélni, a terhelt közölte anyósával, hogy később együtt elmennek hozzá. A kora esti órákban - a lakásban magára hagyva a kanapén fekvő sértettet - a terhelt gyermekével együtt elment **tanú 1**hez, akivel azt közölte, hogy a sértett tévé nézés miatt maradt otthon. **tanú 1** meghagyta a terheltnek, hogy ha hazaérnek, a lánya hívja fel őt. Amikor a terhelt és gyermeke hazaértek, észlelték, hogy a sértett még mindig a kanapén fekszik, azt is, hogy a kanapé előtti padlóra hányt. Ekkor gyermekkorú ... szólt az apjának, hogy csináljon valamit, kérjen segítséget, azonban a terhelt ennek nem tett eleget. **tanú 1** 19.04 órakor ismét telefonált. A terhelt ekkor azt a valótlan ságot közölte anyósával, hogy a sértett és gyermeke vásárolni mentek, ezért nem tud vele beszélni. Az esti órákban a terhelt - annak ellenére, hogy tisztában volt a sértett rosszullétével - a sértettet a lakás nappali szobájában magára hagyta, a hálósobába ment és lefeküdt aludni, gyermekét nem nyugtatta meg, vele a történeteket nem beszélte meg, aki ekkor már nagyon félt. Másnap a reggeli órákban a terhelt és gyermeke észlelték, hogy a sértett a kanapéról a földre esett, hányadékában és menstruációs vérében fekszik. A terhelt megpróbálta a sértettet felébreszteni, de ez továbbra sem sikerült. A gyermek délelőtt ismét felszólította apját, hogy csináljon valamit, hívjon orvost. **tanú 1** 8.32 órakor ugyancsak telefonált, de a terhelt ekkor sem mondta meg anyósának, hogy a sértett rosszul van, közölte vele, hogy a lánya és unokája még alszanak. **tanú 1** a délelőtt folyamán még többször telefonált, így 10.39 és 11.55 órakor is, de a terhelt egyik alkalommal sem tájékoztatta őt a sértett állapotáról. A terhelt - gyermeke felszólítására - 12.13 órakor felhívta az orvosi ügyeletet és elmondta, hogy felesége előző nap „bekómált”, és arról érdeklődött, hogyha kórházba kerül, milyen hosszú időt vesz igénybe az orvosi kezelése. Az ügyeletes felajánlotta, hogy a sértetthez mentőt küld, azonban a terhelt a mentő küldését elhárította, mert attól tartott, hogy ha bent tartják a feleségét a kórházban, akkor nem tudnak hétfőn elutazni Olaszországba. **tanú 1** 12.29 órakor ismét felhívta a családot, és erélyesen követelte, hogy a terhelt adja át a telefont a lányának. A terhelt ekkor mondta el anyósának, hogy a sértett beteg, nem tud beszélni, nem tud mozogni, de orvost még nem hívott hozzá. **tanú 1** utasította a terheltet, hogy hívja ki a mentőket, illetve közölte vejével, hogy fiával együtt azonnal odamennek, de a terhelt ezt nem

akarta. A terhelt - miután anyósa 12.40 órakor ismét telefonált - 12.43 órakor felhívta a mentőket, közölve, hogy felesége gyógyszer-túladagolás következtében rosszul lett.

- [15] **tanú 1** és fia, **tanú 2**, valamint a lakásba 12.50 órakor kiérkező mentősök a sértettet a lakás nappali szobájának padlóján találták, ahol magatehetetlenül feküdt mindösszesen egy pólóban és bugyiban, az arcán és haján rászáradt hányadék volt. A terhelt ez alkalommal is aziránt érdeklődött, hogy mennyi ideig tartják bent a kórházban a feleségét.
- [16] A mentők a sértettet kórházba szállították, ahol megállapították, hogy a sértett rosszullétét nagy kiterjedésű, a bal agyféltekét érintő, az agy felszínére és az agykamarákba is betörő agyvérzés (stroke), illetve az azzal járó agyduzzadás okozta, amely a kórházi ellátás során készült koponya CT felvételt megelőző 24 órán belül - de pontosabban meg nem határozható időpontban - keletkezett. A létrejövő és kezeletlen agyödéma fokozódása, a légúti váladék felhalmozódása, a vérnyomás magas értékei, akár a sértett halálát is okozhatták volna. A halálos eredmény elmaradása csupán a véletlenül múlt, az bármikor bekövetkezhett volna.
- [17] Az agyvérzés következtében a sértett jobb oldali alsó és felső végtagja megbénult, beszédképessége, beszédértése is károsodott, amelyek maradandó fogyatékoságként értékelhetőek, azzal, hogy a rehabilitációs kezelések hatására állapotában javulás következett be. A sértettnek a kanapéről történő leesés következtében a bal térdén és a jobb combján 8 napon belül gyógyuló hámosorolások sérülése keletkezett.
- [18] A sértett a rehabilitációs kezelése során 2014. december 1-jén a ... Rehabilitációs Szakkórház és Rendelőintézetben szívinfarktus következtében életét vesztette. A halála nincs okozati összefüggésben a 2013. októberben történt agyvérzéssel.
- [19] A terhelt azzal, hogy 2013. október 19-20. napján, közel 24 órán keresztül nem nyújtott segítséget, és azt meg sem kísérelte - a cselekmény idején 11 éves ... gyermeke által is tudottan - rosszul lévő feleségének, gyermeke anyjának, annak ellenére, hogy a gyermeke erre többször felszólította, az események alatt lányát nem nyugtatta meg, a történeteket vele nem beszélte meg, a gyermekét felnőttné, illetve szülői szerepkörbe kényszerítette, a gyermek realitás-érzékét súlyosan megzavarta.
- [20] A terhelt ezen magatartásaival szülői mivoltából fakadó kötelezettséget súlyosan megszegte, és ezzel veszélyeztette gyermeke erkölcsi és érzelmi fejlődését.

II.

- [21] A jogerős ügydöntő határozat ellen ... terhelt védője az elsőfokú eljárás idején hatályos a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: korábbi Be.) 416. § (1) bekezdésére hivatkozással, tartalmát tekintve a korábbi Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott anyagi jogszabálysértésre alapítva terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[22] Álláspontja szerint

- a Btk. 17. §-a a kóros elmeállapot megítélését illetően a törvénynek megfelelő döntés az lett volna, ha az eljáró bíróság megállapítja a beszámítási képesség korlátozott voltát. Ennek hiányában viszont törvénysértő büntetés kiszabására került sor;
- a Btk. 208. § (1) bekezdése szerint a kiskorú veszélyeztetése büntetnének megállapítására is törvénysértően került sor, mert a cselekmény összes körülményére tekintettel, ... terhére a súlyos kötelezettségszegés hiánya miatt ez a bűncselekmény nem állapítható meg;
- a terhelt skizoid személyiségzavarára tekintettel a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása azért törvénysértő, mert nem felel meg a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak.

[23] A terhelt védője részletesen kifejtette, hogy vonatkozásában őt, többségében pszichológus szakértői, de részben elmeszakértői vélemény is készült és sor került a terhelt elmeállapotának megfigyelésére is. Az eljáró szakértők egyrészt autisztikus tüneteket, majd organikus pszichoszindrómát, végül skizoid személyiségzavart állapítottak meg, mindemellett pedig ugyancsak megállapítást tettek beszámítási képességének korlátozottságát érintően is, amely megállapítások az enyhe fokú korlátozottságtól a súlyos fokú korlátozottságig terjedtek.

[24] Az elsőfokú bíróság ez utóbbi egyébként kisebbségben lévő álláspontot fogadta el és ez alapján a terhelt bűnösségét emberölés büntette kísérletében is megállapította. A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla szerint az eset összes körülményei alapján ... terhelt tudata tekintetében nem lehet olyan megállapítást tenni, hogy bűnössége kiterjedt volna a halálos eredmény bekövetkezésére, ezért a súlyosabb minősítést megváltoztatva segítségnyújtás elmulasztásában állapította meg a terhelt bűnösségét.

[25] Azért is sérelmezhető a teljes beszámítási képesség megállapítása, mert egyrészt az ítéltábla azt elfogadta, hogy ... terhelt tudata nem fogta át az eseménysorból fakadó valós helyzetet, mert - ahogyan az ítélet is tartalmazza - képtelen egy váratlanul kialakult helyzetben az új szabályt felismerni. A terhelt védőjének álláspontja szerint ilyen jellegű személyiségzavar esetén is lehetséges olyan súlyos fokú pszichotikus állapot előállása, amely megalapozza a beszámítási képesség korlátozását.

[26] Ilyen szakértői megállapításokat követően került sor a ..., majd ... Szakértői Intézet kirendelésére, amelyek már pszichológiai vizsgálatot nem is végeztek, utalva arra, hogy ez már korábban megtörtént és kifejezetten a terhelt életútjára hivatkozva, arra a tényre, hogy végül is tanár, autót vezet és „elboldogul” a világban, alakították ki azt az álláspontjukat, hogy a terhelt beszámítási képessége nem korlátozott.

[27] A beszámítási képesség korlátozott volta lényegesen enyhébb büntetés kiszabását indokolja, mert ez esetben a végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása törvénysértőnek tekintendő.

[28] Mindebből az is következik, hogy ilyen tudatállapot mellett a

segítségnyújtást elmulasztó terhelt esetében nem lehet megállapítani a kiskorú veszélyeztetésének elkövetését sem.

[29] Ezért a jogerős határozat megváltoztatását, a kiskorú veszélyeztetésének büntette miatti felmentését, méltányos és szabadságelvonással nem járó büntetés kiszabását indítványozta.

[30] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozata szerint a felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben nem alapos.

[31] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 650. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügyszólatár határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ebből következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéleti tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, nincs lehetőség a bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységének és ezen keresztül az anyagi jogi jogkérdések vitatására sem. Az ekként irányadó ítéleti tényállás részét képezik a terhelt kóros elmeállapotára, és azzal összefüggésben a terhelt beszámítási képességére vonatkozó ténymegállapítások is, megalapozottságuk vitatására a felülvizsgálat során nincs törvényes lehetőség. Ezért az indítványnak a pszichológus és pszichiáter szakértők által adott szakvélemények mérlegelését sérelmező és a terhelt beszámítási képességét vitató része - esetleges helytállósága esetén is - a törvényben kizárt.

[32] A tényállás tartalmazza az anyagi jogszabályok alkalmazása szempontjából releváns valamennyi olyan tényadatot is, amelyek alapján a terhelt bűnösségének megállapítása kiskorú veszélyeztetésének büntetőjogi törvényes volt. Az ítéleti tényállás alapján a közös gyermek egyrészt szemtanúja volt a terhelt által a felesége, illetve a gyermek édesanyja sérelmére elkövetett, morálisan is mélyen elítélendő, az általános társadalmi érzület alapján is felháborodást kiváltó bűncselekménynek. A terhelt kitette gyermekét a mintegy 24 órán át tartó, felnőtt embert is lelkiileg megviselő helyzetnek, azon túl e lelki konfliktus enyhítésére, a gyermek kitettségének mérséklésére még csak kísérletet sem tett. Mindez - a tényállásban rögzített módon - veszélyeztette a gyermek erkölcsi és érzelmi fejlődését. Nem lehet vitatható, hogy a haldokló édesanya tudata, látványa mellett a segítségnyújtás elmulasztása a szülői kötelesség súlyos megszegése.

[33] Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt utasítsa el (BF.607/2019/2.).

[34] A Legfőbb Ügyészség a Be. 651. § (1) bekezdése alapján, a Be. 652. § (3) bekezdésében meghatározott határidőben, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában meghatározott okból felülvizsgálati indítványt nyújtott be ... terhelt terhére.

[35] Ebben az alábbiakat fejtette ki:

[36] Az elsőfokú bíróság ítéletszerkesztési hiba következtében az ítéletének indokolásában a terhelt tényismeretére és a cselekménye következményéhez való érzelmi viszonyulására vonatkozó, alábbi ténymegállapításokat tette. A terhelt már az első nap délutáni óráiban tudatában volt annak, hogy a sértett rosszul van, bajba

került (9. oldal 4. bekezdés), a felesége állapotával kapcsolatban teljes közömbösséget mutatott (10. oldal 1. bekezdés). A terhelt felismerte, hogy orvosi segítség nélkül a sértett halála is bekövetkezhet, és bár a halálát nem kívánta, azonban az általa is előre látott eredményhez közömbösen viszonyult (17. oldal 1. bekezdés). Az elsőfokú bíróság a cselekvési kötelezettség jogi alapjaként hivatkozott az elkövetés idején hatályos, a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 24. §-ára, amely szerint a házastársak egymást támogatni kötelesek (18. oldal 1. bekezdés). E családjogi köteleességet a Ptk. 4:24. § (1) bekezdése is fenntartotta.

- [37] Az ítéleti tényállásban rögzített tények nem kizárólag fizikai jellegű külső, hanem ún. belső történések, azaz tudati tények is lehetnek. A terhelt tudatállapotára és a történések következményeihez való érzelmi viszonyulására tett megállapítások is ilyen tudati ténynek tekintendők. A tudattartalom ténybeli megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, a büntetőjogi felelősség kérdésében történő döntést. Az előbbi esetben különböző tartalmú bizonyítékok egybevetésére, megszerzésük törvényességének vizsgálatára, valóságtartalmuknak, bizonyító erejüknél a logika szabályai szerinti mérlegelésére, ennek eredményeként tények megállapítására kerül sor, addig a jogi értékelés a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése.
- [38] A másodfokú bíróság a jogi indokolása során a tényállástól eltérő ténybeli alapokból indult ki a minősítés felülvizsgálatát illetően, nevezetesen abból, hogy a terhelt nem volt tudatában annak, hogy a sértett halála bekövetkezhet. Nem helytálló a másodfokú bíróság indokolásában kifejtett azon jogkövetkeztetés, amely szerint nem lehet arra következtetni, hogy a terheltnek akárcsak az eshetőleges szándéka is kiterjedt volna a sértett halálára (másodfokú ítélet 6. oldal 3. bekezdés). A Btk. 7. §-a alapján szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik. Az irányadó ítéleti tényállás alapján a terhelt a sértett rosszullétének lehetséges következményét látva, aziránt közömbösséget tanúsított, ekként a halál bekövetkezésének lehetőségébe belenyugodott. A másodfokú bíróság így módon a jogkövetkeztetései során tévesen, az általa eszközölt kiegészítésekkel megalapozottnak tekintett tényállástól eltérő ténybeli alapokon foglalt állást a cselekmény minősítéséről.
- [39] Az emberölés és a segítségnyújtás elmulasztása elhatárolásánál irányadó bírói gyakorlat (BH 2009.263, BH 2012.114., BH 2012.185., BH 2013.112.) valamint az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatra figyelemmel a terhelt cselekményének emberölésként való minősítése a helyes. A halálhoz vezető ok-okozati folyamat a terhelt magatartásától függetlenül indult meg, a terhelt ezt fel is ismerte, de bekövetkezésének megakadályozását – bár arra kifejezett családjogi

és a sértettel fennálló kapcsolatára tekintettel erkölcsi alapon nyugvó kötelezettsége állt fenn, továbbá az életveszély elhárítására reális lehetősége is lett volna - szándékosan, a halál beálltának lehetősége iránt közömbösségét tanúsítva, elmulasztotta. A terhelt mulasztása tehát az emberölés büntettének befejezett kísérletét valósította meg, miként azt az elsőfokú bíróság megállapította.

[40] Mivel a sértett halála a terhelt által hívott orvosi segítség miatt végül nem következett be, ezért vizsgálandó, hogy a terhelt magatartása értékelhető-e önkéntes visszalépésként - a befejezett kísérletre tekintettel - önkéntes eredményelhárításként. Mivel a terhelt csak a sértett édesanyjának erélyes követelésére, tehát nem önként, nem külső indíttatástól mentesen hívott segítséget, az önkéntes visszalépés nem állapítható meg.

[41] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság minősítésével szemben a terhelt cselekményének helyes minősítése a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont]. Az elsőfokú bíróság által megállapított minősített eset ugyanazon körülmény kétszeres értékelését feltételezi. A sértett rosszulléte formálisan valóban védekezésre képtelen állapot kialakulásával járt, de ez maga a halálhoz vezető azon fiziológiai folyamat volt, amelyet a terheltnek - függetlenül a sértett azt megelőző állapotától - meg kellett volna szüntetnie. Az ellátás elmulasztásával elkövetett emberölésekre vonatkozó joggyakorlat (BH 2009.263, BH 2012.114., BH 2012.185., BH 2013.112.) sem állapítja meg hasonló esetekben a védekezésre képtelen állapotot minősített esetként. Viszont a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál meghatározó emberiességi, valamint erkölcsi szempontok alapján a különös kegyetlenség fogalma alá vonhatók az átlagost lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, az emberi méltóság mély megalázásával véghezvitt ölési cselekmények. Nincs jelentősége annak, hogy a sértett eszméletlensége folytán ténylegesen elviselt-e fájdalomérzést. Jelen ügyben, a sértett mintegy 24 órán tartó méltatlan állapota, amely során a padlón, hányásában és menstruációs vérzésében haldoklott, kimeríti a különös kegyetlenség fogalmát.

[42] A helyes minősítés mellett a halmazati büntetéskiszabás során irányadó tételkeret 10 évtől 25 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Ezért a cselekmény helyes minősítése mellett a terhelttel szemben kiszabott 2 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés törvénysértően enyhe, annak súlyosítása szükséges a büntetési célok elérése érdekében. Az elsőfokú bíróság a terheltet a Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásával 5 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az ítéletet az ügyészség tudomásul vette.

[43] Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a Szegedi Ítéltábla Bf.I.536/2018/13. számú ítéletét változtassa meg akként, hogy a terhelt cselekményét minősítse a kiskorú veszélyeztetése

büntetéssel halmazatban különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette kísérleteként [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont], és az elsőfokú bíróság által is alkalmazott, a büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásával irányadó büntetési tételkeret között szabjon ki a terhelttel szemben halmazati büntetésként szabadságvesztés büntetést.

- [44] A Legfőbb Ügyészség indítványára a terhelt védője a következő észrevételeket tette:
- [45] Vitathatatlan, hogy az ítélet egységet képez és az irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a határozat indokolásának bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős.
- [46] Ez azonban nyilván csak akkor lehetséges, ha az indokolásban fellelhető tények esetén konkrét tényállításról, ténymegállapításról van szó, azaz a bíróság egyértelműen megfogalmazza, hogy a múltban lezajlott és bizonyított eseményre utal. Ezzel szemben egyes vallomások értékelése nem minősül ténymegállapításnak, ezért tényként azokat nem lehet figyelembe venni.
- [47] Ebből következően a felülvizsgálati indítvány 2. oldal 2. bekezdésében lévő azon megállapítások, mint „a terhelt felismerte, hogy orvosi segítség nélkül a sértett halála is bekövetkezhet és bár a halálát nem kívánta, azonban az általa is előrelátott eredményhez közömbösen viszonyult” nem tekinthető tényállításnak, hanem ezek tulajdonképpen nem mások, mint a bíróság értékelő tevékenységének következtetései.
- [48] Az ügynevezett tudati tények vonatkozásában a Kúria is megkülönbözteti az elkövetőnek a cselekményhez való pszichés viszonyulását tükröző ügynevezett történeti tudati tényeket és attól lényegesen eltérő, a jogi fogalmak formájában megjelenő következtetésekből álló jogi tudati tényeket.
- [49] Az ügynevezett történeti tudati tények a tényállás részét alkotják, ilyen módon a felülvizsgálati eljárásban azok nem támadhatók, addig a kizárólag jogi fogalmak, mint szándékosság, gondatlanság, célzat formájában megjelenő ügynevezett jogi tények nem a történeti tényállás részét képezik, így mint esetlegesen anyagi jogszabálysértések felülvizsgálattal támadhatók.
- [50] Jelen ügyben a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla kiegészítette az elsőfokú bíróság ítéletét azokkal a ténymegállapításokkal, hogy ... terhelt a mentő kihívása során az iránt érdeklődött, hogy mennyi ideig tartják bent a feleségét és lehetséges-e, hogy másnap együtt Olaszországba utazzanak, ennek során aggódását is kifejezte.
- [51] A másodfokú bíróság ítéletének 7. oldal 2. bekezdése mindezt a következők szerint összegzi. „Azt, hogy a vádlottban a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége nem merült fel a személyiség jegyein kívül a védő által hivatkozott tanúk, **tanú 3** mentőápoló és **tanú 2** vallomása, továbbá az orvosi ügyelettel és a mentőállomás diszpécserével folytatott telefonbeszélgetés hanganyaga is alátámasztja. Az elsőfokú bíróság e telefonbeszélgetésekből csak a

vádлотtra terhelő részeket tette a tényállás részévé. A tényállás kiegészítéséből azonban az a következtetés vonható le, hogy a vádlottban nem merült fel a sértett halálának a lehetősége, hiszen folyamatosan az iránt érdeklődött, hogy meddig tartják bent a feleségét. Ez arra utal, hogy a vádlott a felesége magatehetetlen állapota ellenére abban bízott, hogy a hétfői napon el tudnak utazni Olaszországba. Ez a tény megint csak azt támasztja alá, hogy a sértett halálának lehetősége a vádlottban fel sem merült."

[52] E bekezdés első mondata olyan ténybeli bizonyítékokra (tanúvallomások, telefonbeszélgetés hanganyaga) hivatkozik, amelyek egyértelműen a tényállás részének tekintendők.

[53] Nehezen értelmezhető a Legfőbb Ügyészség indítványának az a része, amely arra utal, hogy a tudattartalom ténybeli megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését. Ennek kapcsán ugyanis kifejti az indítvány, hogy a tudattartalom esetében a különböző tartalmú bizonyítékok egybevetésére, megszerzésük törvényességének vizsgálatára, valóságtartalmuknak, bizonyító erejüknek a logika szabályai szerinti mérlegelésére, ennek eredményeként tények megállapítására kerül sor. Ehhez képest a jogi értékelés az indítvány szerint a valónak fogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése.

[54] A tudattartalom a tudatban lévő lelki tartalom és jelenség összességét jelenti, ami lényegében egy pszichés viszony, amelynek megfogalmazható tartalmára tulajdonképpen a konkrét tényekből következtethetünk vissza. Jelen esetben tehát ez azt jelenti, hogy még mulasztásos cselekmény esetén is át kellett volna fognia a terhelt tudatának, hogy mulasztása következtében a sértett meghalhat. Az ebben történő állásfoglalás dönti el az ügy megítélését.

[55] Nem helytálló az a felvetés sem, hogy (3. oldal 1. bekezdés) a másodfokú bíróság a jogi indokolása során a tényállástól eltérő ténybeli alapokból indult ki a minősítés felülvizsgálatát illetően, nevezetesen abból, hogy a terhelt nem volt tudatában annak, hogy a sértett halála bekövetkezhet.

[56] Figyelemmel kell lenni arra is, hogy az úgynevezett vegyes mulasztásos bűncselekményekért való felelősség megállapításának az a feltétele, hogy valakit az eredmény elhárítására kötelesség terheljen. Ez jelen esetben nem vitásan megvan. Ezen túl azonban a vegyes mulasztásos bűncselekménynek a mulasztáson túlmenően kötelező eleme az eredmény bekövetkezése. Ebben az esetben valójában e feltételek sorrendje valamely konkrét ügy eldöntése során megváltozik, mert az eredmény bekövetkezése esetén kerül majd sor a kötelesség vizsgálatára. Miután ez bekövetkezett, tehető fel a kérdés, hogy valaki kötelezett volt e az eredmény elhárítására. Ha a konkrét kérdésre a válasz igenlő és a kötelesség teljesítése a kötelezett számára lehetséges volt, létrejön a vegyes mulasztásos bűncselekmény.

[57] Jelen ügyben azonban az okozati lánc megszakadt és az eredmény nem

következett be.

- [58] Az okozati lánc megszakítása azzal a vitathatatlan ténnyel, hogy a mentőket végül is két esetben ... terhelt értesítette és rajta kívül senki más, mindenképpen ő volt az, aki a mulasztást megszakította. (Egyébként az ítéleti megállapítás szerint is a sértett anyjának erélyesebb fellépésére a második telefonhívás előtt került sor.)
- [59] Az önkéntes elállásnak, mint jogintézménynek valóban törvényi előfeltétele, hogy külső indíttatástól függetlenül kerüljön rá sor, ettől azonban különbözik annak a ténynek a joghatása, hogy mégis a terhelt volt az, aki intézkedett a segítségnyújtás iránt és az okozati láncot megszakította.
- [60] Jelen ügyben a tiszta mulasztással és egyszeri alkalommal megvalósított cselekmény esetében kísérlet megállapításának nincs helye.
- [61] Mindezen túl nem megalapozott a különös kegyetlenséggel kapcsolatban kifejtett ügyész indítvány.
- [62] Az e körben irányadó jogegységi határozat és joggyakorlat lényegesen súlyosabb esetekben lát lehetőséget ennek megállapítására. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagost lényegesen meghaladó rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt emberölési cselekmények vonhatók. Mindezen körülményeknek az elkövető oldaláról kell kiindulni és megvalósulni. Ebben az ügyben ilyen megállapítást semmiképpen nem lehet tenni.
- [63] Ezért azt indítványozta, hogy mivel a ... terhére bejelentettet indítvány tulajdonképpen a felülvizsgálati eljárás során irányadó tényállást támadja, ezért a Kúria azt részben, mint törvényben kizártat, további részeiben pedig mint alaptalant utasítsa el.
- [64] A terhelt védője az általa előterjesztett felülvizsgálati indítványt fenntartotta, azt kiegészítette azzal, hogy az ügyben a bíróságok nem értékelték kellően a terhelt javára mutakozó további enyhítő körülményeket, így az időmúlást, a terhelt büntetlen előéletét, személyiségzavarának mértékét, továbbá a büntetés enyhítését eredményezheti a terheltnek a kiskorú veszélyeztetésének vádja alól történő felmentése is.
- [65] A terhelt védője továbbá indítványozta, hogy a Kúria kérjen tájékoztatást a büntetés-végrehajtási intézettől a terhelt magatartására, mert ebből következtetést lehet levonni személyiségzavarának súlyos fokára.
- [66] A Kúria a Be. 146. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásokat egyesítette.
- [67] A Kúria az egyesített felülvizsgálati indítványokat a Be. 660. § (2) bekezdés b) pontja alapján nyilvános ülésen bírálta el.
- [68] A Kúria nyilvános ülésén a Legfőbb Ügyészség képviselője a védő felülvizsgálati indítványára tett észrevételt, valamint az ügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt fenntartotta.
- [69] Kifejtette, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállásból

lehet a terhelt által elkövetett cselekményt minősíteni. Ezek a tények az alábbiak:

- a terhelt képes volt felismerni a jót és rosszat, ha erre a kiskorú gyermeke is képes volt, hiszen a terhelt beszámítási képessége a szakértői vélemény szerint nem kizárt, de még csak nem is korlátozott,
- a terhelt nem kívánta a sértett halálát, az iránt viszont közömbös maradt,
- az életveszélyes helyzet kialakulásához vezető okfolyamat a terhelttől függetlenül indult meg, lehetősége lett volna annak megakasztására, de ennek ellenére passzív maradt, nem tett semmit.

[70] Álláspontja szerint a terhelt cselekményének helyes minősítése emberölés büntette, mely cselekmény kísérleti szakban maradt, azt a terhelt mulasztással és eshetőleges szándékkal követte el. Az emberölés minősített esete állapítható meg a terhelt terhére, a cselekmény különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének minősül.

[71] A súlyosabb minősítés mellett a cselekmény büntetési tételkerete tíz évtől huszonöt évig vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés melyre tekintettel a kiszabott kettő év hat hónap szabadságvesztés büntetés törvénysértően alacsony.

[72] Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a terhelt cselekményét kiskorú veszélyeztetésének büntettével halmazatban különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérleteként [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] minősítse, és a büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásával irányadó büntetési tételkeret között szabjon ki a terhelttel szemben szabadságvesztés büntetést.

[73] A terhelt védője előadta, hogy az eljárás során az ügyészség álláspontja többször változott az ügy jogi megítélését illetően, első ízben segítségnyújtás elmulasztásának büntettében látta felelősnek a terheltet, később kiskorú veszélyeztetésének büntettében, majd védekezésre képtelen állapotban lévő személy sérelmére elkövetett emberölés büntettében, végül különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérletében.

[74] Álláspontja szerint fogalmilag nincs helye sem az emberölés büntette kísérletének, sem a minősített esetének megállapítására jelen ügyben.

[75] Vitatta azt is, hogy a kiskorú az eseményekkel kapcsolatban oly mértékben sérült volna, ami a kiskorú veszélyeztetése büntettének megállapításához szükséges.

[76] Végezetül arra is utalt, amennyiben a Kúria úgy ítéli meg, hogy a terhelt cselekményének helyes minősítése a segítségnyújtás elmulasztásának büntette, azonban a büntetéskiszabás elvei sérültek, akkor enyhítse a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét.

III.

[77] 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló

2017. évi XC. törvény (Be.), melynek 868. § (1) bekezdése szerint az e törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban is e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a törvény másként nem rendelkezik. Ilyen eltérő rendelkezést azonban a törvény a felülvizsgálati eljárásra nem tartalmaz.

- [78] Ezért a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Be. rendelkezéseire volt figyelemmel.
- [79] A jogerős ügydöntő határozat ellen felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, illetve a b) pont ba) alpontja alapján akkor, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, illetve a Btk. más szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.
- [80] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés], a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, és a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. Ebből következően felülvizsgálatban a jogerős ítéleti tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységének és ezen keresztül a bűnösség kérdésének a vitatására, továbbá ezen okból a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére sem.
- [81] A felülvizsgálati indítványoknak a tényállást támadó részei a törvényben kizártak, míg az indítványoknak a büntető anyagi jog szabályainak megsértésére hivatkozó részei nem megalapozottak.
- [82] A tényállást támadó, ezért törvényben kizárt a terhelt védője felülvizsgálati indítványának az a része, melyben azt sérelmezte, hogy a bíróság ítéletében - a szakértői vélemények helytelen értékelésének eredményeképpen - nem állapította meg, hogy a terheltet az elmeműködés kóros állapota korlátozta a bűncselekmény következményeinek felismerésében, vagy abban, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjen.
- [83] Ebből következően alaptalan az a hivatkozása, hogy a terhelt esetében a Btk. 17. § (2) bekezdésében írt büntethetőséget korlátozó ok állt fenn, melynek következtében a vele szemben kiszabott büntetés korlátlanul enyhíthet ő lenne.
- [84] A terhelt által a házastársa sérelmére elkövetett bűncselekmény helyes minősítése kapcsán - nevezetesen, hogy magatartása emberölés büntette kísérletének [Btk. 160. § (1) bekezdés, Btk. 10. §] avagy segítségnyújtás elmulasztása büntettének [Btk. 166. § (1) és (3) bekezdés] minősül-e - annak van jelentősége, hogy a terhelt tudatára vonatkozóan a jogerős határozat milyen tényeket állapított meg.
- [85] Különbséget kell tenni ténykérdések és jogkérdések között, ugyanis a megállapított tényekhez a Kúria is kötve van, míg az e tények összességét képező tényállásnak a törvényes tényállásokkal történő

összevetése, azaz a jogi minősítés helyessége már a felülvizsgálat keretében vizsgálható.

- [86] A Kúria nem értett egyet a Legfőbb Ügyészség indítványának azon részével, mely szerint az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 9. oldal 4. bekezdésében, 10. oldal 1. bekezdésében és a 17. oldal 7. bekezdésébe írottakat a tényállás részének kellene tekinteni, így azt hogy a terhelt már az első nap délutáni óráiban tudatában volt annak, hogy a sértett rosszul van, bajba került, a felesége állapotával kapcsolatban teljes közömbösséget mutatott, a terhelt felismerte, hogy orvosi segítség nélkül a sértett halála is bekövetkezhet, és bár a halálát nem kívánta, azonban az általa is előre látott eredményhez közömbösen viszonyult.
- [87] A Kúria határozott álláspontja szerint ezek a megállapítások valójában már nem a tények, hanem a tényekből levont jogi következtetések körébe tartoznak, így ezeket a törvényszék helyesen a jogi indokolás keretében fogalmazta meg.
- [88] Kétségtelen, hogy a tények körébe (17. oldal 1. bekezdés) nemcsak a külvilágban észlelhető történések tartoznak, hanem léteznek tudati tények is (pl. tudati tény, ha az elkövető tudta, hogy az általa megvett dolog lopásból származik, vagy pl. a kölcsön felvételekor volt-e visszafizetési szándéka), melyeket valóban a történeti tényállások részének kell tekinteni.
- [89] Vannak azonban olyan tudati tények, melyek már a jogi értékelés körébe tartoznak, ezek azon jogi fogalmak, amelyek lényegében a törvény szövegét ismétlik meg.
- [90] Az ügyészi indítványból levonható olyan következtetés is, mely szerint az ügyészség a tudati tények körébe tartozónak tekinti, hogy a terhelt látta-e előre a halál bekövetkezésének a lehetőségét, míg az ehhez kapcsoló pszichés viszonyt a jogi értékelés keretébe utalja.
- [91] A Kúria álláspontja szerint azonban a szándékosság mind a két eleme - így az is, hogy a terhelt tudatában felvetődött-e a halál lehetősége - a jogi értékelés körébe tartozik.
- [92] Az értelmi és az érzelmi oldal, valamint a társadalomra veszélyesség tudata így egységet képez.
- [93] Amivel a másodfokú bíróság kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapítottakat, azok valóban a tények körébe tartoznak. Így:
- *2013. október 19. napján délelőtt a terhelt és családja arra készült, hogy a következő héten a terhelt szüleivel Olaszországba utaznak.*
 - A terhelt - gyermeke felszólítására - 12.13 órakor felhívta az orvosi ügyeletet és elmondta, hogy felesége előző nap „bekómált”, és arról érdeklődött, hogyha kórházba kerül, milyen hosszú időt vesz igénybe az orvosi kezelése. Az ügyeletes felajánlotta, hogy a sértetthez mentőt küld, azonban a terhelt a mentő küldését elhárította, mert attól tartott, hogy ha bent tartják a feleségét a kórházban, akkor nem tudnak hétfőn elutazni Olaszországba.
 - **tanú 1** és fia, **tanú 2**, valamint a lakásba 12.50 órakor kiérkező mentősök a sértettet a lakás nappali szobájának padlóján találták, ahol magatehetetlenül feküdt mindösszesen egy pólóban és bugyiban,

az arcán és haján rászáradt hányadék volt. A terhelt ez alkalommal is aziránt érdeklődött, hogy mennyi ideig tartják bent a kórházban a feleségét.

- [94] Ezek a kiegészítések tudati tényekre utalnak, és nem jogi fogalmak, és ezek a tényálláshoz tartozó kiegészítések kötik a Kúriát.
- [95] Mindezen tudatai tényekből lehet következtetést levonni a jogi szándéokra nézve.
- [96] Bár a tudati tények és a jogi tények sokszor a konkrét esetekben nagyon közel állnak egymáshoz, azonban ezek elvi elhatárolása nemcsak lehetséges, hanem a jogalkalmazás során szükséges is.
- [97] A másodfokon eljáró ítélőtábla által a tényálláshoz tett kiegészítésekkel viszont már nem lehet olyan következtetést levonni, hogy a terhelt tudatában a halál lehetősége felmerült volna.
- [98] A terhelt azt tudta, hogy a felesége állapota ellátást igényel, de a kórházi kezelést szeretne volna elkerülni, bízva abba, hogy a gyógykezelés nem veszélyezteti a család tervezett olaszországi utazását, azonban tudatában a halál lehetősége fel sem merült.
- [99] A másodfokú bíróság által tett ténybeli kiegészítésekkel az ítélőtábla helyesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a terhelt tudatában nem merült fel a sértett halálának lehetősége, ahhoz lelkiileg nem is viszonyulhatott (azaz se nem akarta, se nem nyugodott bele), így esetében az ölési szándék hiányzott.
- [100] Mindebből következően sem a Btk. 166. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés alapesete és értelemszerűen a Btk. 160. § (2) bekezdés d) pontjában írt minősített kísérletének a megállapítására irányuló ügyészi indítvány sem megalapozott.
- [101] A segítségnyújtás elmulasztása büntettének a Btk. 166. § (1) bekezdésében írt alapesetét az követi el, aki nem nyújt tőle elvárható segítséget sérült, vagy olyan személynek, akinek élete vagy testi épsége közvetlen veszélyben van.
- [102] Az irányadó tényállás szerint a terheltnek fel kellett ismernie, hogy az eszméletlen állapotban lévő házastársa ellátása orvosi segítséget igényel, ezt a segítségnyújtást, nevezetesen az orvosi ügyelet, illetve a mentők felhívását azonban hosszú ideig – attól tartva, hogy az esetleges kórházi kezelés megghiúsíthatja a tervezett külföldi utazásukat – halogatta, és csupán családtagjainak nyomatékos felhívására tette meg.
- [103] Ezért a felelőssége a segítségnyújtás elmulasztásáért akkor is megállapítható, ha esetében nem merült fel annak tudata, hogy segítségnyújtás hiányában akár a sértett halála is bekövetkezhet.
- [104] A Btk. 166. § (3) bekezdés 1. tétel 2. fordulata szerinti büntettnek minősül a terhelt cselekménye, ugyanis a házastársat a szoros családjogi kapcsolat alapján fokozott felelősség terheli, ezért segítségnyújtásra egyébként is köteles személynek kell tekinteni.
- [105] A kiskorú veszélyeztetésének büntettét [Btk. 208. § (1) bekezdés] követi el a kiskorú nevelésére köteles személy, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a

kiskorú erkölcsi, érzelmi fejlődését veszélyezteti.

[106] Ezzel kapcsolatban a törvényszék és az ítélőtábla is helytállóan fejtette ki, hogy a gyermekkorú, a cselekmény idején 11 éves **gyermek** folyamatosan aggódott édesanyjáért, és ennek hangot is adott azzal, hogy a terheltet többször kérte a mentők értesítésére, aki azonban ennek nem tett eleget és a gyermeket sem nyugtatta meg. A terhelt sem apaként, sem pedagógusként nem foglalkozott a gyermek érzelmeivel, a gyermeket gyakorlatilag szülői szerepbe kényszerítette. Az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény szerint a történetek a gyermek személyiségének fejlődését mélyen érintették, kihatásaival későbbiekben is számolni kell.

[107] A terhelt magatartása tehát egyértelműen veszélyeztette a gyermek erkölcsi és érzelmi fejlődését, ezért a védő felülvizsgálati indítványának a kiskorú veszélyeztetése büntetében a büntetőjogi felelősség megállapítását vitató része nem megalapozott.

[108] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, míg a b) pont ba) és bb) alpontjai szerint pedig abban az esetben, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést vagy alkalmazott törvénysértő intézkedést.

[109] Ebből következően a büntetés kiszabása önmagában nem felülvizsgálat ok.

[110] Amennyiben tehát a minősítés törvényes és a büntetés egyéb anyagi jogi szabályt sem sértett meg, a mérlegelési jogkörben törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható, így az enyhítő körülmények mikénti értékelése sem felülvizsgálati ok (BH 2005.337.; BH 2017.219.), azaz változatlan minősítés mellett a törvényes büntetés kiszabása érinthetetlen.

[111] A jogerős határozat a büntetőtörvénynek megfelelően állapította meg és minősítette a terhelt által elkövetett bűncselekményeket.

[112] Ebből következően a védő felülvizsgálati indítványának a büntetés mértékét sérelmező része a törvényben kizárt.

[113] Ezért a Kúria a terhelt terhére a Legfőbb Ügyészség által, valamint a terhelt javára a védő által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Szolnoki Törvényszék 8.B.952/2015/120. számú, valamint a Szegedi Ítélőtábla Bf.I.536/2018/13. számú ítéletét a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

Az indítvány elvi tartalma

[114] A terhelt védője a kiskorú veszélyeztetése büntetnének megállapítását vitatta és enyhébb büntetés kiszabását, míg az ügyészség a minősített emberölés megállapítását indítványozta.

A döntés elvi tartalma

- [115] A terhelt által a házastársa sérelmére elkövetett bűncselekmény helyes minősítése kapcsán - nevezetesen, hogy magatartása emberölés büntette kísérletének, avagy segítségnyújtás elmulasztása büntettének minősül-e - annak van jelentősége, hogy a terhelt tudatára vonatkozóan a jogerős határozat milyen tényeket állapított meg, ez képezi a jogi következtetés alapját.
- [116] A kiskorú veszélyeztetésének büntettét valósítja meg az a szülő, aki az eszméletlen, segítségre szoruló, szenvedő házastársához, gyermeke anyjához a kiskorú gyermeke folyamatos kérése ellenére nem hív orvosi segítséget.
- [117] A mérlegelési jogkörben törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható.

Záró rész

- [118] A Kúria végzése ellen a fellebbezés a Be. 614. § (2) bekezdése alapján, a felülvizsgálat pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja alapján kizárt. Az ismételt indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria az indítványt a Be. 656. § (4) bekezdése alapján, érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2019. szeptember 26.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s.k.
előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
Schulz Oszkárné
tisztviselő